

KAJ LAHKO STORIM JAZ?

Ležim na bližnji klopci naše gimnazije ... Sonce sije name, greje me z vseh strani. Oh, kakšna energija, prelepo mi je. Želim si storiti nekaj zase, želim si storiti nekaj zate. Je res tako lepo, kot se mi zdi? Ali gledam skozi rožnata očala ali je res tako zelo popolno?

Optimist bi rekel, da je naš svet prelep, jaz pa sem realist in lahko rečem, da se zavedam krutega dejstva - tonemo v prepad, temna globina nas vsrkava vase!

Ljudje smo vedno bolj materialistična bitja. Skrbi nas premoženje, ki ga nimamo nikoli dovolj, le redko kdo pa se dejansko zaveda, da sta sreča in zdravje najpomembnejša dejavnika in izhajata iz nas samih. Naše misli in dejanja nas ustvarjajo, gradijo naše sanje in našo prihodnost.

Sprašujemo se, kaj lahko planet in drugi ljudje naredijo za nas, ampak, ali se lahko enkrat vprašamo, kaj lahko storimo mi za Zemljo in druge prebivalce? Lahko je prelagati krivdo in odgovornost z enega na drugega, zares težko pa se je zagledati vase in pogledati resnici v oči... Resnica je, da ubijamo samega sebe, s tem ko ubijamo »svoj« planet. No, kdo mi je sploh dal dovoljenje, da ga označim za našega? Nihče, ravno to želim povedati. Zemlja ni naša! Zemlja ni last nikogar izmed nas. S kakšno pravico si jo lastimo in uničujemo življenje in razmere na njej?

To, da bivamo na Zemlji, trenutno edinem z ljudmi naseljenem planetu, bi nam moralo predstavljati privilegij in čast, mi pa tega preprosto ne znamo ali pa ne želimo ceniti. Morda gledamo sebično, saj si mislimo: »Petdeset let bom še živel, eh, to bo pa svet že zdržal.« A resnica zna biti kaj kmalu drugačna, saj se razmere na Zemlji iz dneva v dan, iz ure v uro, slabšajo. Vprašanje je, če bomo čez 50 let še sploh tukaj, kjer smo danes, če ne bomo česa spremenili. To, kar lahko pomeni nov začetek in pozitivno spremembo, pa izhaja iz nas samih. Zato se, prosim, vprašaj: »Kaj lahko jaz storim zase in za planet?«

Začni z malimi stvarmi. Pozoren bodi ob uporabi elektrike. Ja, res ne potrebuješ sredi dneva prižganih treh luči v stanovanju, poleg tega pa še radia, televizije in računalnika, medtem ko se učiš. Ovitek čokolade ne spada na tla! Za to so smetnjaki, ločuj smeti, naj ti ne bo vseeno, ali vržeš plastenko v zaboj za steklo ali papir. Pokaži, da ti je mar zase, če pa ti je vseeno zase, stori to vsaj za osebe okoli sebe, ki jim to nekaj pomeni, stori to za potomce, ki bodo trpeli zaradi posledic tvojih dejanj, ki so bila nepremišljena in neumna.

Danes se začneja nov dan, danes je čas za nov začetek. Živi z dobrimi mislimi, ki jim bodo sledila plemenita dejanja. Začni zase, nadaljuj za druge in končaj za Zemljo. Reši jo, rešimo jo skupaj!

ANJA PAHER, 3.A